

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde [af O. Mathiasen m. fl.].

Valgt blev: *Niels Matthiasen, Chr. Christiansen, Victor Gram, Boye Hansen, Frode Jakobsen, Bjørn Krogh, H. Larsen (Bjerre), Helge Nielsen, Else-Merete Ross, Østergaard, From, Holger Hansen, Sinnbeck, Juul Madsen, Erik Kragh, Poul Thomsen og O. Mathiasen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2650).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Mærk: Udvalget har afholdt et møde mellem anden og tredje behandling og indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Under anden behandling af det foreliggende lovforslag om Statsbanepersonalets Sygekasse fremkom de ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. Ninn-Hansen med en række betragtninger, ikke så meget om selve lovforslaget, der kun periferisk blev berørt, men nok så meget om følgerne og indholdet af den sygekasselov, som trådte i kraft den 1. april d. å. Samtidig gik de til angreb på det radikale venstre på grund af dette partis stilling til sygekasseloven, foruden at de ærede medlemmer direkte eller indirekte berørte den standende strid mellem læger og sygekasser uden for København.

Jeg er ikke mit partis ordfører i denne sag, men føler desuagtet trang til at fremkomme med nogle bemærkninger til de to ærede medlemmer, der åbenbart — sådan forekommer det i alt fald mig — i mangel af en stor politik ser sig nødsaget til at bruge den lille politik, og det er der natur-

ligvis ingen, der kan forhindre dem i; det har de lov til. Blot synes jeg, de skulle lade være med at bruge usaglige argumenter; det er efter min mening for ringe. Jeg tænker her på de bemærkninger, der blev fremsat af de to ærede medlemmer vedrørende den konflikt, der i øjeblikket er løbende sygekasser og læger imellem. De forsøgte her at give folketinget og dermed befolkningen det indtryk, at denne konflikt er opstået som følge af den nye sygekasselov, men intet er mere fejlagtigt og urigtigt, og det allerværste er, at jeg tror, at begge de ærede medlemmer udmærket ved det; men alligevel skal det siges.

Den sygekasselov, der trådte i kraft den 1. april d. å., er en god lov, selv om den naturligvis som alle andre love kunne have været bedre; men for én, der som jeg i over 25 år hver dag har været beskæftiget i en sygekasse, vil denne lov betyde et væsentligt fremskridt og en væsentlig forenkling af hele den offentlige sygeforsikring, en forenkling, der forhåbentlig følges op, for meget i sygekasserne kan — som også det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde ved anden behandling — forenkles endnu mere og bør forenkles endnu mere.

De to ærede medlemmers så ivrige forsvare for at bibeholde de fortsættelsessygekasser, der endnu er tilbage, og give dem ligeret med de almindelige sygekasser kan jeg til nød forstå, når det er sådan, at fortsættelsessygekasserne i kraft af sygeforsikringsloven har lov til at fortsætte deres virksomhed; men uanset hvordan man ser på spørgsmålet ligeret de forskellige sygeforsikringsformer imellem, ville en ligeret — og det er det, de to ærede medlemmer kæmper for i denne forbindelse — alligevel komme til at betyde, at fortsættelsessygekasserne i løbet af nogle år ville forsvinde, ganske simpelt fordi de sygekassemedlemmer, der tjener for meget, bliver såkaldt bemidlede, hellere vil blive stående i de almindelige sygekasser end blive overført til en fortsættelsessygekasse — naturligvis.

For min skyld kunne man i og for sig godt indføre ligeret, for resultatet er givet på forhånd; men ligeret i denne forbindelse ville betyde mere administration og større besværligheder for en stor del af sygekassemedlemmerne, ikke mindst hvis fortsættelsessygekasserne fik lov til at admini-